

Tisztelt Olvasó!

Nagy szeretettel ajánlom a cannes-i nyelvi kurzusokat a Campus International de Cannes iskolában. Néhány szóban elsősorban azokat szeretném lelkesíteni, akik nem nyelvszakos kollégaként vállalkoznak a továbbképzésre.

Matematika-fizika szakos tanárként oktatok több mint 25 éve, s immár 8 éve nem voltam francia nyelvterületen...

Középiskolás koromban néhány hónapig tanultam magántanárnál franciát, majd az egyetemen is egy éven át látogattam az órákat. A meglehetősen megkopott francia tudásomat (középszintű nyelvvizsgát is tettem valaha) azzal fejlesztettem, hogy előző iskolám francia cserekapcsolatait, pályázatait támogattam, s évente egy-két hétre elkísértem a diákokat a projektekre. De ennek már nyolc éve.

A francia nyelvet nagyon szeretem, s időnként könyvvel, rádióhallgatással, vagy egy-egy zeneszám lefordításával próbálom a tudásomat szinten tartani. Ennek ellenére nagyon féltem a jelentkezéstől, hiszen a meghirdetett kurzusok mindegyike nyelvszakos tanároknak szól. Félelmemet leküzdve levelet írtam az iskola igazgatónőjének, s tanácsát kértem. A válasz hamarosan megérkezett: ha megírom az általa javasolt tesztet legalább 50 %-osra, érdemes jelentkeznem a kurzusra. Hát, megírtam. Annál jobban is, hiszen az csak amolyan középszintű nyelvvizsgaszerű feladatsor volt. Ez önbizalmat adott, s pályáztam.

Szerencsém volt a magyar iroda, de még inkább az összekötő kollégám támogató segítségével, s tulajdonképpen a pályázaton, a jelentkezési úrlapon, s a kurzus, valamint a szállás kiválasztásán kívül semmi dolgom nem volt. Az előre megkapott pénzből mindent finanszírozni tudtam: utazás, szállás, étkezés, s némi egyéb költség...

Megérkezésem pillanatától az iskola mindenben segített. A kötelező papírokat kitöltötték, a kurzusra személyesen elkalauzoltak, bemutatottak, a szállásadómmal megbeszélték a találkozót, ... Le a kalappal előtűk, hogy ennyire körültekintőek voltak.

A kurzus maga tényleg nyelvtanároknak szólt. A 15 fős csoportomban a kollégák vagy 8 országból, s szinte mind más-más iskolából érkeztek. Csak ketten voltunk olyanok, akiknek nem volt szakjuk a francia nyelv. Talán éppen ezért nagyon figyelmesek voltak velünk, s mindig szót kaphattunk, mindig megkérdezték az adott témában a véleményünket. Egymással szemben igen toleráns volt a csapat, s egyetlen alkalommal sem történt meg, hogy valaki hosszan magához ragadta volna a szót, éppen ellenkezőleg, mindig kérdeztünk egymástól. Remek párbeszéd, viták alakultak ki az egyes témákban.

Az általam választott kurzus témája a mai modern nyelv volt. Ehhez kapcsolódóan rövid filmrészleteket, interjúkat, paródiákat, zeneszámokat néztünk meg, melyekből nem csak én nem értettem egy szót sem. :) A mai – főleg fiatalok által használt – francia kitekeri a szavakat, az angolból vesz át egy-egy szót. Alig érteni. Közösen kellett megtanulni „újfranciául”, s délutánonként 80-100 szót megjegyezni. Ezeket aztán – már csak a vicc kedvéért is – igyekeztünk használni...

A délelőtti és délutáni órák közben élmény volt a közös ebédelés a tengerparti bodegáknál. Nem csak a hely, de a sok kedves kolléga, az érdekes beszélgetések igen szép emlékként maradtak meg számomra. A diskurzust természetesen órák után is folytattuk...

Az iskola szervezésében lehetőség volt egy-egy sétára elmenni (várost, közeli parfüm-üzemet, kolostort, ... mutattak be). Ezek egy része természetesen fizetős volt, de érdemes volt részt venni.

Egyébként a délutánokat, estéket mindenki magának osztotta be. Szerencsés voltam a csoportommal, hiszen egy holland kollégával sokat csavarogtam a városban, sokat beszélgettünk, sőt, a tengerben közösen próbáltuk ki a paddingot. Nehéz volt a deszkán maradni, hiszen délutánra mindig megjött a szél, s a fél-egy méteres hullámok nem segítettek. De nagyszerű szórakozás volt!

Többször elmentem kolléganőkkel esti sétákra a várba, éttermekbe. Jól szórakoztunk, s ugrattuk egymást az „újfranciával”... Az órák előtt pedig jól esett a tengerparti, vagy a dombokon való futás.

Nagyon szeretnék még hasonló pályázatokon részt venni. Csak lenne igazi, hosszú nyarunk! (Nálunk a suli június végi zárása után beindulnak a táborok (ez néhány hét számomra: matek, kerékpár, kéktúra, ...), s ha az ember a családdal is szeretne lenni, akkor nem sok ideje marad augusztus 25-ig hasonló továbbképzésekre...)

Székely Péter

Budapesten, 2019 szeptembere